

політику. В українських навчальних закладах є достатній потенціал для боротьби за свою частку на ринку освітніх послуг.

Список використаної літератури:

1. Управління якістю освіти у вищих навчальних закладах [Текст] : навч. посіб. : у 2 ч. Ч. 1: Теоретичні засади формування систем управління якістю надання освітніх послуг / кол. авт. ; за заг. ред. чл.-кор. НАН України В.С. Загорського. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 136 с
2. Зона європейської вищої освіти: спільна декларація європейських міністрів освіти // Болонський процес. Документи і матеріали [Текст] / за ред. д. е. н., проф.С.І. Юрія. – Т. : Економічна думка, 2006. – С. 12–16.
3. Антонюк О.В. Інтеграція України в Європейський освітній простір / О.В. Антонюк// [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://otherreferats.allbest.ru/pedagogics/00217060_0.html
4. Джура О. Болонський процес як прояв модернізації освіти / О. Джура // Вища освіта України. – 2008. – № 4. – С. 58–64.
5. Гурак Р. Контроль сфери освіти: досвід країн ЄС/ Гурак Р. // Освіта України. – 2015. – № 2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dinz.gov.ua/index.php/uk-ua/42-interv-iu-holovy-dinz-ruslana-huraka-kontrol-sfery-osvity-dosvid-krayin-yes-v-hazeti-osvita-ukrainy-n-42-vid-19-zhovtnia-2015-roku>
6. Олейникова О., Муравьева А. Социальное партнерство в сфере профессионального образования в странах Эвропейского союза / О. Олейникова, А. Муравьева // Высшее образование в России. – 2006. – № 6. – С. 111–120.
7. Деревянко Б. В. Адміністративно-правове регулювання надання послуг у сфері освіти : монографія / Б. В. Деревянко ; МВС України, Донецький юридичний інститут. – Донецьк : ПП «Видавничий дім «Кальміус», 2012. – 527 с.

References:

1. Upravlinnya yakistyu osvity u vyshchykh navchal'nykh zakladakh [Tekst] : navch. posib. : u 2 ch. Ch. 1: Teoretychni zasady formuvannya system upravlinnya yakistyu nadannya osvitnikh posluh / kol. avt. ; za zah. red. chl.-kor. NAN Ukrainy V.S. Zahors'koho. – L'viv : LRIDU NADU, 2011. – 136 s
2. Zona yevropeys'koyi vyshchoyi osvity: spil'na deklaratsiya yevropeys'kykh ministriv osvity // Bolons'kyy protses. Dokumenty i materialy [Tekst] / za red. d. e. n., prof.S.I. Yuriya. – T. : Ekonomichna dumka, 2006. – S. 12–16.
3. Antonyuk O.V. Intehratsiya Ukrainy v Yevropeys'kyy osvitniy prostir / O.V. Antonyuk// [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : http://otherreferats.allbest.ru/pedagogics/00217060_0.html
4. Dzhura O. Bolons'kyy protses yak proyav modernizatsiyi osvity / O. Dzhura // Vyscha osvita Ukrainy. – 2008. – # 4. – S. 58–64.
5. Hurak R. Kontrol' sfery osvity: dosvid krayin YeS/ Hurak R. // Osvita Ukrainy. – 2015. – # 2. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : <http://dinz.gov.ua/index.php/uk-ua/42-interv-iu-holovy-dinz-ruslana-huraka-kontrol-sfery-osvity-dosvid-krayin-yes-v-hazeti-osvita-ukrainy-n-42-vid-19-zhovtnia-2015-roku>
6. Oleynikova O., Murav'eva A. Sotsyal'noe partnerstvo v sfere professyonal'noho obrazovannya v stranakh Yevropeys'koho soyuza / O. Oleynikova, A. Murav'eva // Vyshee obrazovanye v Rossyy. – 2006. – # 6. – S. 111–120.
7. Derevyanko B. V. Administratyvno-pravove rehulyuvannya nadannya posluh u sfery osvity : monohrafiya / B. V. Derevyanko ; MVS Ukrainy, Donets'kyy yurydychnyy instytut. – Donets'k : PP «Vydavnychyy dim «Kal'mius», 2012. – 527 s.

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Кінацук Л.Л.

УДК 342.9

Литвиненко В.І.,

директор інституту Права імені Володимира Великого
Міжрегіональної Академії Управління персоналом,
Заслужений юрист України,
кандидат юридичних наук

ОПТИМІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ

СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

У даній статті визначено напрями оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції. Проаналізовано кожен з даних напрямів. Наведено позиції науковців щодо вказаного питання.

Ключові слова: корупція, протидія корупції, запобігання корупції, функціональна структура, суб'єкт протидії корупції, оптимізація функціональної структури.

Литвиненко В.И.,

директор інститута Права імені Володимира Великого
Межрегіональної Академії управління персоналом,
Заслужений юрист України,
кандидат юридических наук

ОПТИМИЗАЦИЯ ФУНКЦИОНАЛЬНОЙ СТРУКТУРЫ СУБЪЕКТОВ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ КОРРУПЦИИ

В данной статье определены направления оптимизации функциональной структуры субъектов противодействия коррупции. Проанализировано каждое из данных направлений. Приведено позиции ученых по указанному вопросу.

Ключевые слова: коррупция, противодействие коррупции, предотвращение коррупции, функциональная структура, субъект противодействия коррупции, оптимизация функциональной структуры.

Litvinenko V.I.,

director of the Law Institute named after Volodymyr
the Great of the Interregional Academy
of Personnel Management, Honored Lawyer of Ukraine, PhD

OPTIMIZATION OF FUNCTIONAL STRUCTURE OF SUBJECTS OF COUNTERING CORRUPTION

In this article examined the directions of optimization of the functional structure of subjects of countering corruption. Analyzed each of these areas. Given an scientists positions on the issue.

First direction to optimize the functional structure of subjects of countering corruption is considered minor and major redistribution of tasks and functions in anti-corruption field.

The second direction to optimize the functional structure of subjects of countering corruption is increasing the role of coordination between different authorities.

Third direction to optimize the functional structure of subjects of countering corruption is the redistribution of subject matter jurisdiction authorities.

Fourth direction to optimize the functional structure of subjects of countering corruption is compulsory jurisdiction issues, which need to be addressed through the application of value criteria.

Fifth direction to optimize the functional structure of subjects of countering corruption is specialized powers of such entities.

Keywords: corruption, anti-corruption, prevention of corruption, functional structure, an anti-corruption functional structure optimization.

Актуальність проблематики. Оптимізація функціональної структури суб'єктів протидії корупції є найбільш важливою передумовою переходу до більш ефективних моделей боротьби із корупційними злочинами в Україні. Як свідчить досвід, при реформуванні будь-якої сфери управлінських відносин більше уваги звертають саме на інституційну складову, тобто організацію та побудову системи уповноважених органів. Водночас, саме функціональний аспект є основою виконання завдань, які стоять перед будь-якою реформою, в тому числі й оптимізацією функціонально-організаційної структури суб'єктів протидії корупції та їх взаємодії.

Ступінь наукової розробки проблеми. Так, в Україні вивченню окремих складових функціональної структури суб'єктів боротьби із корупцією присвятили свої

праці: М. Ю. Бездольний, О. М. Костенко, Р. В. Кулаковський, М. І. Мельник, Ю. П. Мірошник, І. В. Печенкін, Є. Д. Скулиш та інші. Крім того, корисним є посилання на наукові дослідження таких зарубіжних вчених, як Б. В. Волженкіна, М. А. Константінова та В. В. Лунєєва.

Метою статті є визначення напрямів оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції.

Виклад матеріалу. Міжнародна правова доктрина визначає таку загальну функціональну структуру протидії корупції: кримінальне переслідування за корупційні злочини; заходи попередження корупції; освітня та просвітницька робота; координація антикорупційної роботи відомств різного рівня; моніторинг виконання національних програм протидії корупції; дослідження та аналіз стану корупції в державі [1, с. 190].

Зазначена структура кореспондується з відповідними цілями, завданнями та функціями суб'єктів протидії корупції: 1) оформлення та розгляд скарг на діяння посадових осіб; 2) збір та аналіз відомостей, які стосуються корупції; 3) аналіз криміногенної обстановки; 4) оперативно-слідча діяльність та здійснення досудового розслідування; 5) кримінальне переслідування; 6) застосування адміністративної відповідальності; 7) проведення досліджень, аналізу та надання допомоги у сфері попередження корупції; 8) надання консультацій з питань етики; 9) аналіз дотримання антикорупційного законодавства; 10) вивчення майнових декларацій державних службовців та інших публічних суб'єктів; 11) надання інформації, проведення освітніх та просвітницьких заходів; 12) міжнародна співпраця та надання допомоги в антикорупційній сфері [2]. Ці завдання можуть бути передані одній установі, а також можуть бути розподілені між декількома інституціями з протидії корупції.

Першим напрямом оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції вважається перерозподіл основних та другорядних завдань і функцій в антикорупційній сфері. Так, найбільш загальною та глобальною проблемою існуючої функціональної структури суб'єктів протидії корупції є неможливість зосередження всіх вищевказаних завдань в межах одного суб'єкта. Функції із запобігання корупції настільки багаточисельні та різноманітні, що охоплюють всі аспекти діяльності державного апарату. Відповідно, неможливо забезпечити їх реалізацію силами одного органу. Для прикладу, Конвенція ООН проти корупції до превентивних функцій протидії корупції відносить: 1) запобігання конфліктові інтересів; 2) оприлюднення майнових декларацій; 3) забезпечення етики і прозорості публічної служби; 4) попередження відмивання грошей та 5) фінансовий контроль за витратами бюджетних коштів [3]. Отже, вказана проблема призводить до необхідності оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції таким чином, аби забезпечити виконання всіх функцій без надмірного навантаження відповідних органів, однак без нагромадження державного апарату.

Відповідно, для вирішення цієї проблеми низка функцій передається системі існуючих правоохоронних органів, включно з органами контролю та аудиту, інститутом омбудсмена, органами виконавчої влади, спеціалізованими службами і підрозділами із запобігання корупції. Крім того, окремі завдання, що не пов'язані із розслідуванням корупційних злочинів безпосередньо, розподілені між різними установами, які не спеціалізуються на протидії корупції. Це такі завдання, як розробка

освітніх та просвітницьких проектів із професійного навчання протидії корупції; організація кампаній з інформування суспільства; роз'яснювальна робота із засобами масової інформації, громадянським суспільством та бізнесом; міжнародна співпраця. Однак, такий розподіл, як правило, призводить до ігнорування непрофільними органами завдань, пов'язаних із протидією корупції.

Крім згаданих вище, до додаткових функцій протидії корупції зараховують координація, моніторинг і дослідження корупційних злочинів [4, с. 21]. При цьому, координація необхідна на двох рівнях – узгодження політики протидії корупції, а також узгодження конкретних заходів з її реалізації [5, с. 18]. У свою чергу, моніторинг і аналіз виконання антикорупційних програм та дослідження рівня корупції – це найважливіші допоміжні функції, необхідні для успішного виконання антикорупційних завдань держави.

Отже, другим напрямом оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції є підвищення ролі координації у відносинах між різними уповноваженими органами. Враховуючи розгалуженість організаційної структури суб'єктів протидії корупції в Україні, що проявляється в розподілі функцій з виявлення, розслідування і кримінального переслідування корупційних злочинів між різними інституціями, координаційна функція набуває особливого значення. Більше того, надзвичайно важливим є забезпечення також і міжвідомчої координації та співпраці з іншими контрольними органами – податковими, митними тощо.

Очевидно, що головним та найбільш вразливим недоліком існуючої функціональної структури суб'єктів протидії корупції є низький рівень координації між ними, що також ускладнюється надмірно розгалуженою організаційною структурою цих суб'єктів. З метою оптимізації відповідних процесів необхідно наділити Національне антикорупційне бюро повноваженнями щодо координації з іншими правоохоронними органами та публічною адміністрацією, а також надати йому контрольні функції щодо виконання загальнодержавних програм і стратегій в антикорупційній сфері.

Однією з основних складових функціональної структури суб'єктів протидії корупції є профільні завдання та функції таких суб'єктів, а саме досудове розслідування корупційних злочинів та застосування відповідних санкцій. Повноваження з організації досудового розслідування та кримінального переслідування є основним проявом застосування законодавства у сфері протидії корупції, насамперед в кримінально-правовій сфері. Це завдання, як правило, виконується спеціалізованими інституціями в межах існуючих правоохоронних органів – поліції та прокуратури. Тим не менш, повсюдна юрисдикція органів внутрішніх справ та прокуратури зумовлює низку складнощів, пов'язаних зі здійсненням антикорупційної діяльності.

Таким чином, третім напрямом оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції є перерозподіл предметної юрисдикції уповноважених органів. Зокрема, аналізуючи наявні проблеми з розподілом повноважень у сфері протидії корупції між відповідними суб'єктами, варто зауважити, що складність полягає в їх матеріальній (предметній) юрисдикції. Тобто на практиці виникають проблеми із розмежуванням злочинів, які належать до компетенції певного суб'єкта протидії корупції [6, с. 48]. Такі складності зумовлюють конфлікти юрисдикцій, перешкоджають

ефективній співпраці та обміну інформацією між суб'єктами протидії корупції різних рівнів [7, с. 72]. Відповідні конфлікти призводять до необхідності додаткового узгодження дій різних правоохоронних органів, а отже до неефективного витрачання часових і людських ресурсів. Як наслідок, ефективність всієї системи відповідних суб'єктів може зазнавати негативного впливу у зв'язку з недосконалістю функціональної структури розподілу повноважень та завдань в антикорупційній сфері.

Одним із можливих заходів, який повинен бути застосований з метою оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції, є детальне визначення їх предметної юрисдикції. З цією метою, перш за все, необхідно уточнити зміст предметної юрисдикції. Так, на нормативно-правовому рівні можливе визначення конкретних складів злочинів, які належать до компетенції того чи іншого суб'єкта протидії корупції. Наприклад, розслідування серйозних форм пасивного та активного хабарництва, зловживання впливом, зловживання службовим становищем тощо слід віднести до повноважень спеціалізованого органу в сфері протидії корупції. У свою чергу, роботу з менш значущими корупційними проявами можна залишити в межах повноважень загальної системи правоохоронних органів [8, с. 19].

Однак, у цьому випадку також можливі проблеми визначення предметної юрисдикції. Так, корупційні діяння часто вчиняються у поєднанні з іншими фінансовими та економічними злочинами або вчиняються організованою злочинною групою. У багатьох країнах, серед яких і Україна, розслідуваннями проявів організованої злочинності, а також злочинів у економічній та фінансовій сферах займаються спеціалізовані підрозділи правоохоронних органів. Отже, можливий конфлікт повноважень між органами, що спеціалізуються на розслідуванні фінансово-економічних злочинів, та відповідними суб'єктами протидії корупції.

Іншою проблемою сучасної функціональної структури суб'єктів протидії корупції, що потребує негайного вирішення, є питання обов'язкової юрисдикції. Як зазначають вітчизняні вчені, обов'язкова юрисдикція суб'єктів протидії корупції призводить до їх надмірного переобтяження малозначущими справами (справами «вуличної корупції») [9, с. 6]. Одним із можливих заходів оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції може бути обмеження їх повноважень тільки розслідуваннями злочинів особливої суспільної значимості та злочинів, вчинених посадовими особами високого рівня. У цьому випадку законодавством мають бути чітко визначені критерії відбору справ для розгляду спеціалізованим органом, що дозволило б виконати дві функції: уникнути зловживань щодо визначення юрисдикції суб'єктів протидії корупції та запобігти конфлікту юрисдикцій з іншими суб'єктами.

Таким чином, з метою оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції необхідно закріпити повноваження щодо розслідування корупційних правопорушень службовими особами вищих органів влади (Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та інших центральних органів виконавчої влади, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого адміністративного суду та Вищого господарського суду) за Національним антикорупційним бюро. У свою чергу, розслідування корупційних правопорушень іншими службовими особами

органів державної влади та місцевого самоврядування слід розподілити всередині загальної системи правоохоронних органів.

У зв'язку із важливістю визначення меж юрисдикції спеціалізованого антикорупційного органу закономірно виникає ще одна проблема, а саме питання ретроспективних справ (тобто розгляду злочинних діянь, вчинених до створення спеціалізованого органу). Багато держав, у тому числі країни з перехідною економікою Східної Європи, утворювали спеціалізовані антикорупційні установи після зміни уряду, який прийшов до влади на хвилі боротьби проти корупції. Як наслідок, серед основних очікувань і вимог суспільства, які висувалися до нової влади, були, серед іншого, не тільки забезпечення якісної публічної адміністрації, але й з переслідування зловживань, які були допущені попереднім урядом [10, с. 37].

Однак, не дивлячись на те, що такі вимоги мають під собою справедливе обґрунтування, ретроспективний підхід призводить до двох негативних наслідків. По-перше, спеціалізований суб'єкт протидії корупції може отримати негативний імідж проведення політично мотивованих переслідувань (особливо враховуючи масштаби таких переслідувань). По-друге, небезпека полягає у тому, що відповідний суб'єкт буде змушений спрямувати значну частину ресурсів на переслідування злочинів минулого і не зможе ефективно зосередитися на поточних злочинах. Крім того, позитивним є приклад Грузії, де взагалі було застосовано корупційну амністію щодо всіх злочинів, які були вчинені до приходу нової влади. Тому юрисдикція має орієнтуватися на майбутнє, а її ретроспективний аспект слід зосереджувати виключно на найсерйозніших та чітко визначених справах.

Отже, четвертим напрямом оптимізації наявної функціональної структури суб'єктів правоохоронних органів є питання обов'язкової юрисдикції, яке слід вирішувати за рахунок застосування критерію малозначності. Такий критерій дозволить розвантажити спеціалізований орган протидії корупції, забезпечуючи йому можливість зосередити свою діяльність на розслідуванні значних корупційних злочинів [11]. У той же час, поточні та несуттєві корупційні порушення можуть розслідуватися тими суб'єктами, які належать до загальної правоохоронної системи України.

Наступним недоліком існуючої функціональної структури суб'єктів протидії корупції є відсутність належної спеціалізації таких органів [2]. Як наслідок, працівники відповідних органів не мають достатніх фахових знань та досвіду, оскільки змушені розслідувати всі корупційні правопорушення без виключення. На наше переконання, спеціалізація є однією з головних умов ефективної протидії корупції. Очевидно, що боротьба з корупцією потребує комплексного підходу та спеціальних знань і навичок у найрізноманітніших галузях, у тому числі юриспруденції, фінансах, економіці, державному управлінні тощо. Таким чином, п'ятим напрямком оптимізації функціональної структури суб'єктів протидії корупції є спеціалізація повноважень таких суб'єктів.

Відповідна спеціалізація можлива за різними критеріями. Зокрема, можливе створення департаментів органів із протидії корупції за галузями знань (юридичний, економічний, фінансовий, управлінський тощо), за сферами корупційних проявів (державні закупівлі, зловживання та перевищення повноважень, неправомірне

збагачення та інші), а також за об'єктами нагляду (службові особи органів виконавчої влади, правоохоронних органів, місцевого самоврядування, прокуратури тощо).

Варто зазначити, що неможливо передбачити єдину та найбільш оптимальну схему спеціалізації антикорупційних суб'єктів. Міжнародні стандарти у сфері функціонування суб'єктів протидії корупції не містять вимог щодо спеціалізації на рівні судових органів [12, с. 92]. Крім того, не існує однозначної вимоги щодо створення спеціалізованого органу для протидії корупції. Головним стандартом, який застосовується в усьому світі, є вимога щодо реалізації антикорупційних функцій. Водночас, розподіл цих функцій між різними установами чи інституціями жодним чином не регулюється. Вибір схеми спеціалізації знаходиться у юрисдикції кожної держави і залежить від безлічі чинників – національних ментальних якостей, рівня корупції, особливостей державного устрою та правової бази [13, с. 110]. Розвиток корупційних відносин в Україні досяг рівня, який вимагає детального та спеціалізованого розслідування. Тому, необхідно запровадити спеціалізацію суб'єктів протидії корупції, що дозволить підготувати фахівців з розслідування корупційних правопорушень у різних сферах управління.

Висновки. Не дивлячись на те, що в зарубіжній правовій доктрині важливість функціональної структури завжди переважала над значенням організаційної побудови суб'єктів протидії корупції, для ефективної боротьби з досліджуваним соціальним явищем необхідно також досить ретельно ставитися і до інституційної складової.

Список використаних джерел:

1. Белік В. О. Поняття та структура механізму адміністративно-правової протидії корупції прокуратурою України / В. О. Белік. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.par.in.ua/3-2_2013/7/Belik%20V.O..pdf – С.188-192.
2. Спеціалізовані інституції з боротьби проти корупції: огляд моделей / Організація економічного співробітництва і розвитку. Мережа боротьби проти корупції для країн Східної Європи і Центральної Азії. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.oecd.org/corruption/acp/39972270.pdf>.
3. Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції: Закон України від 18.10.2006р. № 251-V // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2006 р. – N 50. – ст.496.
4. Підюков П. Профілактика корупції в системі кадрового забезпечення ОВС України як невід'ємна складова організації національної безпеки держави: історичний аспект і сучасні проблеми / П. Підюков, Я. Конюшенко, О. Кубарева, В. Вац // Вісник Академії управління МВС. – 2009. – № 1. – С. 19-31.
5. Снігерьев Олександр. Запобігання корупції в правоохоронних органах України / Олександр. Снігерьев // Вісник Академії управління МВС. – 2008. – № 1-2. – С. 14-21.
6. Кальман О. Г. Стан і перспективи організаційно-правового забезпечення протидії та запобігання корупції в Україні / О. Г. Кальман // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2007. – Вип. 15. – С. 39-50.
7. Мірошник Ю. П. Передумови виникнення корупції та окремі недоліки щодо боротьби з нею / Ю. П. Мірошник // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2007. – Вип. 15. – С. 69-76.
8. Толкованов В. В. Пріоритетні напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії провамам корупції / В. В. Толкованов // Аналітика і влада. – 2011. – № 4. – С. 17-23.
9. Дульський Олександр. Інституційне забезпечення боротьби з корупцією / Олександр. Дульський // Вісник Академії управління МВС. – 2010. – № 2(14). – С. 6-12.
10. Ленкевич О. Ю. Організаційно-правовий механізм боротьби з корупцією на державній службі / О. Ю. Ленкевич // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2013. – № 16. – С. 34-37.
11. Ільєнок Т. В. Зарубіжний досвід адміністративно-правової протидії корупції / Ільєнок Т. В // Юридична наука – 2012. – № 12 – С. 42-52.

12. Бутович О. Досвід кримінально-правової протидії корупційним злочинам у Франції / О. Бутович // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2013. – № 4. – С. 90-94.
13. Дульський О. О. Зарубіжний досвід інституційного забезпечення боротьби з корупцією. Реалії і перспективи його впровадження в Україні / О. О. Дульський // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2012. – Вип. 1. – С. 108-116.

References:

1. Belik V. The concept and structure of administrative and legal mechanism for combating corruption Prosecutor's Office of Ukraine / V. Belik. - [Electronic resource]. - Access: http://www.pap.in.ua/3-2_2013/7/Bielik%20V.O..pdf - S.188-192.
2. Specialised institutions to combat corruption: an overview of models / Organisation for Economic Cooperation and Development. Anti-Corruption Network for Eastern Europe and Central Asia. [Electronic resource] - Access: <http://www.oecd.org/corruption/acn/39972270.pdf>.
3. On ratification of the United Nations Convention against Corruption Law of Ukraine from 18.10.2006r. № 251-V // Supreme Council of Ukraine (BD). - 2006. - N 50. - st.496.
4. Pidyukov P. Prevention of corruption in the system of staffing ATS Ukraine as an integral part of the organization's national security: a historical perspective and current issues / Pidyukov P., J. Konyushenko, A. Kubaryeva, V. Vac // Bulletin of the Academy of MIA. - 2009. - № 1. - P. 19-31.
5. Sniherov Alexander. Preventing corruption in law enforcement bodies of Ukraine / Alexander Sniherov // Bulletin of the Academy of the Interior Ministry. - 2008. - № 1-2. - P. 14-21.
6. Kalman O.G. Status and prospects of organizational and legal support to combat and prevent corruption in Ukraine / O.G. Kalman // Fighting organized crime and corruption (theory and practice). - 2007 - Vol. 15. - P. 39-50.
7. Miller YP Background of corruption and some disadvantages to fight her / YP Miller // The fight against organized crime and corruption (theory and practice). - 2007 - Vol. 15. - P. 69-76.
8. Tolkovanov V.V. Priority directions of state policy in the sphere of combating corruption / V.V. Tolkovanov // Analytics and power. - 2011. - № 4. - P. 17-23.
9. Dul'skyi Alexander. Institutional support for fighting corruption / Alexander Dul'skyi // Bulletin of the Academy of the Interior Ministry. - 2010. - № 2 (14). - P. 6-12.
10. Lenkevych O. organizational and legal framework to combat corruption in the civil service / O. Lenkevych // Bulletin of East Ukrainian National University named after Volodymyr Dahl. - 2013. - № 16. - P. 34-37.
11. Ilyenok T. Foreign experience of administrative-legal counteraction to corruption / Ilyenok T. B // Legal science - 2012. - № 12 - P. 42-52.
12. A. Butovych experience of criminal law combating corruption crimes in France / A. Butovych // Bulletin of the National Prosecution Academy of Ukraine. - 2013. - № 4. - P. 90-94.
13. Dul'skyi A.A. Foreign experience of institutional support for the fight against corruption. Realities and prospects of its implementation in Ukraine / A.A. Dul'skyi // Fighting organized crime and corruption (theory and practice). - 2012. - Vol. 1. - P. 108-116.

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Кінашук Л.Л.

УДК 342.9

Марченко В.В.,

здобувач наукового ступеня доктора юридичних наук
кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності
органів внутрішніх справ Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

**ЗНАЧЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В РЕГУЛЮВАННІ
СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН У СУЧАСНИХ УМОВАХ**

У статті обґрунтовано вагомe значення діяльності органів виконавчої влади в регулюванні суспільних відносин у сучасних умовах, і відповідно актуальність реформування виконавчої влади в контексті адміністративної реформи в Україні. Проаналізовані законодавчо закріплені завдання органів